

**ת"פ 30152/12 - מדינת ישראל נגד אינטער גז חברה לגז בע"מ
חברות, יצחק בית-הלחמי, גدعון יראקצי**

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30152-12-15 מדינת ישראל נ' אינטער גז חברה לגז בע"מ ואח' 12 ינואר 2017

מספר פל"א 517104/15

לפני כבוד השופטת שרת זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. אינטער גז חברה לגז בע"מ חברות
2. יצחק בית-הלחמי
3. גدعון יראקצי

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד חן רייז

הנאשם מס' 2 וב"כ עו"ד גורן

גזר דין

ביחס לנואם מס' 2

הנאשם שלפני הודה, במסגרת הסדר דיןוני, בעובדות כתוב-אישור מתוקן בשנית והורשע על פי הodiumו בעבירות של:

שימוש פछני באש או בחומר דליק - עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (בשלושה אישומים);

איסור שימוש במיכל גפ"ם שאינו מסומן בסימן שם ספק הגז - עבירה לפי סעיף 3(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) מכל גפ"ם מיטלטלים), תשע"ה-2015 + סעיף 25(ב) לחוק הגז (בטיחות ורישוי) התשמ"ט-1989 (להלן: "חוק הגז") + סעיף 29 לחוק העונשין;

מכירה ע"י ספק - עבירה לפי סעיף 4 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת ההספקה של גפ"ם) התshm"ט-1989 + סעיף 25(ב) לחוק הגז.

עמוד 1

על פי החלק הכללי של כתב האישום, במקרים הרלוונטיים לכתב האישום فعل מאיר שדה כסוכן משטרתי מטעם היחידה הארץית לפשיעה כלכלית בהה"ב 433 (להלן: "הסוכן"). הסוכן המשטרתי לא היה סוכן מורשה לגז או ספק גפ"מ.

במקרים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם בפועל של חברת "אינטער גז" (להלן: "החברה"), שהינה חברה המחזיקה ברישיון ספק גז ובעל היתר מעת מנהל הגז להפעלת מחסן גפ"מ.

גפ"מ - שכינוי בשפט היום-יום הוא "גז בישול" - הוא חומר המופיע בתתלקחות, כאשר תכונה זו יצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, הוראות בטיחות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בחוק הגז, ובתקנות ובצווים שהוצאו מכוחו.

בתמצית יאמר כי עניין של עבירות השימוש הפছוני בחומר דליק הוא בכך שהנائم פעל מול הסוכן באופן שסייע לו מיכלי גז פחמני מעובה (להלן: "גפ"מ") מבלי שהוזג לו ע"י הסוכן אישור מעת המנהל, בידיעה כי המיכלים מובלים על ידי הסוכן מבלי שננקטו לגבייהם אמצעי זהירות, כאשר הרכב עליו העומסו אינו עומד בדרישות הבטיחות שנקבעו בחוק הגז בתקנות ובצווים. בנוסף, מילא הנאשם עבור הסוכן מיכלי גפ"מ שיש עליהם סימון של ספק אחר ושיווק אותו לסוכן, והכל בניגוד להוראות החוק והדין.

על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 10.11.15 יצר הסוכן קשר עם הנאשם ושאל אותו האם הוא מעוניין לבצע החלפת מיכלים שיש ברשות הסוכן ואשר נשאים את שם החברה במיכלים שיש ברשות הנאשם והנושאים שמוטל של חברות אחרות (להלן: "מיכלים זרים"), והנائم השיב בחויב.

ביום 11.11.15 נפגשו הנאשם והסוכן במחסן הגז של החברה. הסוכן העביר לידי הנאשם 7 מיכלי גפ"מ ריקים הנושאים את הכתוב "אינטער גז". הנאשם העביר לידי הסוכן 7 מיכלי גפ"מ הנשאים כתוב של חברות גז אחרות. המיכלים שסייעו הנאשם לסוכן ואשר היו מלאים באדי גפ"מ, העומסו על ידי הנאשם והסוכן על רכבו של הסוכן מסוג רנו קנגו (להלן: "רכב הקנגו"), כאשר חלק מהמיכלים הונחו בשכיבה וכשאינם קשורים.

המיכלים שסייעו הנאשם הובילו לרכיב הסוכן, שאינם מועד ואני מורשה להובלת גפ"מ, שכן אין בו אמצעי איזורור, מטפים, ערכת עזרה ראשונה והפרדה בין תא המתען לתא הנגג.

על פי עובדות **האישום השני**, ביום 15.11.15, לאחר מספר שיחות טלפון בין הסוכן לנiem, הגיע הסוכן עם רכב הקנגו למחסן החברה. הנאשם ועובד נוסף של החברה מסרו לידי הסוכן שישה מיכלי גפ"מ שנשאו כתוב של חברות גז אחרות והוא מלאים באדי גפ"מ. המיכלים הוועמסו על רכב הקנגו כשם שכובים ובמערומים. תמורה העסקה שילם הסוכן לנiem סך של 600 ₪.

על פי עובדות **האישום השלישי**, ביום 23.11.15, לאחר מספר שיחות טלפון בין הסוכן לנiem, הגיע הסוכן עם רכב הקנגו למחסן החברה. הנאשם ביקש מהסוכן כי ישע אחריו למקום בו יملא עבורי מיכלי גפ"מ.

הנאשם הוביל את הסוכן לפרדס הנמצא בסמוך למיחסן וביקש מהסוכן להמתין במקומו. לאחר מכן הורה הנאשם לסוכן להגיע למיחסן החברה, להעmis על רכבו מיכלים ולחזור לפרדס.

בנסיבות הללו חזר הסוכן למיחסן והנאשם מסר לו 3 מיכלים במשקל 48 ק"ג כל אחד, הנושאים כתוב של חברות גז אחרות, כאשר הסימון עליהם לא אפשר לזהות בוודאות את ספק הגז. בנוסף, המיכלים לא נשאו סימון זהה שנדרש בהתאם הישראליים. המיכלים הועמסו ברכב הקגנו כשהם שכובים בתא המטען.

הסוכן חזר עם המיכלים לפרדס ולאחריו הגיע הנאשם כשהוא נוהג במילilitת תדילוק גפ"ם השicity לחברה.

בהמשך לנסיבות הללו, חיבר עובד החברה, אמיר ابو סלאם, אביזר מאולתר למיכלי הגפ"ם ולזרנוק המילilitת ובאמצעותו מילא את המיכלים בגפ"ם.

מיכלי הגפ"ם המלאים הועמסו על רכב הקגנו ע"י הסוכן והנאשם כשהם שכובים.

תמורת העסקה סוכם בין הסוכן לנאשם כי ישולם סך 700 ₪. הסוכן העביר לאmir ابو סלאם 600 ₪, וסיכון טלפונית עם הנאשם כי יתרה בסך 100 ₪ תימסר לו בעסקה הבאה.

על פי ההסדר הדינוני שגובש בין הצדדים, כתוב האישום תוקן והנאשם הודה והורשע על סmgr הודיעתו.

לביקשת ההגנה, נשלח הנאשם לקבלת תסקירות טרם הטיעונים לעונש.

בין הצדדים לא גובשה כל הסכמה עונשית.

תסקירות שירות המבחן

מהתקיר בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 58, גירוש, מצוי במערכת זוגית מזה שנים, אב לילדה בת 21, מתגורר ברחוות ושותף בחברה לשיווק גז.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את הרקע האישי והמשפחה של הנאשם ומציר ככל תמונה של מסגרת משפחתית נורמטיבית, מתפקדת ושומרת חוק.

אשר לאירועים נשוא כתוב האישום, בשירות המבחן תיאר הנאשם התנהלותו בעברית, כשהיא ממוקד במטרותיו הכספיות, ללא יכולת לבחון את מעשיו באופן ביקורתי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את הפסול במעשים ומבייע חרטה בגין, אך לצד זאת מפחית מחומרת מעשיו ומהסיכון שהוא כרוך בהם.

אשר להרשעתו הקודמת של הנאשם בפליליים, שענינה עבירות של אספוקת גפ"ם ואי בדיקת מתקן גז טרם הספקה, שנעברו בשנת 2012, ובגין נדון לעונש של קנס והתחייבות, מצין שירות המבחן כי גם בענין זה הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, אך לצד זאת מפחית מחומרת והשליך האחריות על סביבתו.

עמוד 3

שירות המבחן מצין כי בסיכון תהיליך האבחן עליה תמונה של אדם המנהל אורח חיים נורטטיבי, אינו מאופיין בדפוסים עבריים, מתקף באופן תקין במישורי חייו השונים ומחויב לתפקידו השונים.

יחד עם זאת, להתרשות שירות המבחן, נוכח עמדותיו המקולות בכל הנוגע בתחום עבודתו בעסקי הגז והיותו מרוכז בעצמו וביצריו, מצוי הנאשם בסיכון לבצע עבירות שיש בהן לקדם רוח-כספי.

שירות המבחן אינם בא בהמלצתה לשילובו של הנאשם בהליך טיפול וזו לאור התרשותו מעמדותיו הנוקשות של הנאשם ודפוסי חשיבה נוקשים המאפיינים אותו.

בשל הערכת שירות המבחן כי הנאשם מצוי בסיכון לבצע עבירות דומות בעתיד, ובשים לב לעובדה כי ענישה קודמת לא הביאה להפנמה של הפסול שבמיעשרים, ממליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטית ומחייבת גבול בעניינו בדמות מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

טייעוני הצדדים לעונש בתמצית

טייעוני המאשימה

בטיעונה הפנתה ב"כ המאשימה לעובדות כתוב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם ופירטה כי מדובר בשלושה אישומים שעוניים עבירות של שימוש פছני בחומר דליק, לצד איסור שימוש במיכל גפ"ם שאינו מסומן ומכירה ע"י ספק, והכל תוך הפרת סטנדרט הבטיחות הנדרש.

המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם בהתחשב בריבוי האירועים ובעובדה כי הנאשם, כמנהל חברה גדולה וכמי אחראי לה坦הלוֹתָה, פעל בניגוד לסטנדרט הבטיחות הנדרש תוך העדפת האינטרס האישי שלו, מתוך בצע כסף ותוך הפגנת אדישות לסיכוןם הכרוכים במעשייו.

בהקשר זה ביקשה להדגיש כי הנאשם היה הרוח החיה והדומיננטי ביצוע העבירות.

לדבריה, מעשי הנאשם מלמדים זלזול בחוק ואדישות לפגיעה אפשרית קשה הציבור.

אשר לערכיהם המוגנים, טענה כי במעשייו פגע הנאשם בערך קדושת החיים, שכן מעשיו עלולים היו להוביל לפגיעה קשה בנפש, כפי שלמרבה הפעם הצער אירע בעבר לא אחת.

ב"כ המאשימה הדגישה את השינוי שחל בשנים האחרונות בטיפול בעבירות נשוא הדיון, על דרך החמרה במידיניות הענישה. זאת, בין היתר, נוכח חומרת התופעה, הנזקים שנגרמו לא אחת בעיטה, והצורך בהרתעת הרבים מפני יצירת מצבים סיכון לציבור בשל אינטרס כלכלי.

لتמיכה בטענה זו הגיעו המאשימה אסופה פסיקה.

יחד עם זאת, צינה הتبיעה כי עניינו של הנאשם שונה מעוניינם של הנאים בגזירות- הדיון עליהם הפנתה. זאת שעה שב uninינו אין מדובר בעיסוק פיראטי בגז, נוכח העובדה כי החברה החזיקה בדיון בראשון ספק גז ובהתאם להפעלת מוחסן גפ"מ.

מל' האמור ובהתחשב מכלול הנתונים הללו, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים בהם הורשע הנאשם נוע בין מסר על תנאי ועד למספר חודשי מסר בפועל, לצד מסר על תנאי וקנס כספי.

אשר לנסיבות שאין קשרוות לביצוע העבירות, הפנטה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדת כי לחובתו הרשעה קודמת, מינואר 2016, בעבירות של אספקת גפ"מ למתקן מסוכן ואי בדיקת מתקן גז טרם הספקת גז. לדבריה, בנסיבות הללו לא ניתן לטעון כי אירועים נשוא כתוב האישום הינם בגדיר מעידה חד-פעמית של הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנטה למסקירה שירות המבחן וכי אין חולק כי הנאשם אורך חיים תקין ונורמטיבי, אך יחד עם זאת מגלה עמדות מקלות בנוגע לתפקידו בעסקי הגז, מרוכז בעצמו ובצריכיו ולהערכת שירות המבחן מצוי בסיכון לביצוע עבירות שיש בהן לפחות רוח כספי.

בנסיבות הללו הדגישה את המלצת שירות המבחן לגזר על הנאשם עונש קונקרטי ומצביע גבול בדמות עבודות שירות.

מל' האמור סבורה המאשימה כי יש לגזר על הנאשם עונש כולל המצוין ברף העליון של מתחם העונשה, בדמות מסר לתקופה הנינתה לריצוי בעבודות שירות בכפוף לחווית-דעת הממונה, ולצד מסר על תנאי וקנס כספי משמעותו.

טיעוני ההגנה

בראשית טיעונו לעונש ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את הפסיקה אותה הגישה המאשימה, בתמיכת עתירתה העונשית, עניינו של הנאשם שבפנינו. לטענת ההגנה, בהבדל מעוניינו של הנאשם דכאן, עניינים של כל פסק דין אליו הפנטה המאשימה בגיןם שעסקו בגז באופן פיראטי. עניינו לעומת זאת, מדובר בגיןם שהחברה אותה הוא מנהל מזה שנים ארוכות מחזיקה בדיון בראשון "ספק גז" ובועלת היתר הפעלה למיחסן גפ"מ מאות מנהל הגז.

לדבריו, החברה פועלה ופועלת לאורך כל השנים בהתאם לחוק ולתקנות ושותרת באדיקות על כללי הבטיחות וסתנדרת הבטיחות הנדרש. אמן לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2016 בגין עבודות משנת 2012 הנוגעות לעיסוק בגז, אך מדובר בעבירות טכניות בלבד, ומלמד על כך העונש הסמלי שהוטל על הנאשם בגין בדמות קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם עתר לבטל הרשות הנאשם ולסייע את היליך בעניינו תוך הימנענות מהרשעתו.

בטיעונו הפנה ב"כ הנאשם בראש ובראשונה לעובדה כי העבירות בוצעו על רקע הפעלת סוכן משטרתי שהדיח, השיא ופיתה את הנאשם לביצוע העבירות, כר' לשיטת ההגנה.

לדבריו, שוב ושוב פנה הסוכן לנאשם ולא הרפה, עד שבסתו של דבר התפתחה הנאשם והסכים להחליף עמו מיכלי גז, במטרה להסביר לחזקתו מיכלי גז שאין חולק שהם רכוש החברה אותה הוא מנהל ושהוחזקו שלא כדין בידי הסוכן.

במה שיר ולآخر פניות חוזרות ונשנות הצליח הסוכן לשכנע את הנאשם למלא לו גז במיכליים. בכך כשל אמן הנאשם, אלא שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי מילוי הגז נעשה, לביקשת הנאשם, בفردס מבודד, ולא בקשרת מבנים ו/או בקרבה למקום בו נוהגים נמצא אנשים, והכל במטרה להבטיח כי מילוי המיכליים יעשה במקום בטוח ככל הניתן, ומוביל לסיכון את הסביבה.

ב"כ הנאשם סבור כי בהינתן העובדה כי הרשות הייתה מעורבת באופן פעיל ביצוע העבירות ע"י יידוד אקטיבי לביצוען, כמו לנאים טענת הגנה מן הצדקה, לכל הפחות, הקלה משמעותית בעניישתו, עד כדי מנעות מהרשעתו.

זאת ועוד, בטיעוני הפנה ב"כ הנאשם מכלול ההליכים שננקטו כנגד החברה בגין של האירועים נשוא כתוב האישום, כמפורט להלן:

- ביום 15.12.15 הוצאה צו סגירה מנהלי למחסן החברה.
- ביום 15.12.15 הוגשה לבית המשפט בקשה לצו סגירה שיפוטי למחסן החברה מכח חוק רישיון עסקים. בסופה של יום הבקשה נדחתה ונזנחה.
- ביום 15.12.15 - לאחר שימוש, הוצאה צו סגירה משטרתי למחסן החברה למשך 30 ימים.
- בנוסף נתפסה המיכלית של החברה והוחזרה לידי רק לאחר מספר חודשים.

לדבריו, בעטינן של מכלול הפעולות שננקטו הרשותות נגד החברה נגרמו לחברת נזקים כלכליים המוערכים, ע"י ההגנה, בסך של בין 300,000 ל-400,000 ₪, לצד נזקים נילוים תדמיתיים ואחרים.

ב"כ הנאשם סבור כי טוב המעשים בהם הורשע הנאשם, בוודאי ככל שהם נוגעים להחזקה והחלפת מיכליים זרים עם הסוכן, אפשרים המנעוט מהרשעה. לדבריו, כל החקיקה הנוגעת לנושא מיכליים זרים, אינה נוגעת להיבטים בטיחותיים של העיסוק בגז, אלא עניינה ניהול תקין של החזקת מיכלי גז של חברות השונות. עניינו איפוא הוא בין "המותר וה אסור" ולא בין "הבטוח והלא בטוח", זאת בפרט בשים לב לעובדה כי אותם מיכליים זרים שהוחלפו באישומים הראשוני והשני בין הנאשם והסוכן, היו מיכליים ריקים.

אשר למסקירות השירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי בכל הבדיקה לקצינת המבחן, נראה כי נפלחה היא לכלל טעות עת העריכה כי הנאשם מצוי בסיכון להישנות עבירות בשל העובדה כי "ענישה בעבר לא הביאה להפנמה והכללה של הפסול במעשה". בענין זה ביקש להעמיד דברים על דיווקם והפנה לגילוין הרשעותו הקודמת של הנאשם ממנה עולה כי הרשותה הקודמת של הנאשם היא אמונה בגין עבירות משנת 2012, אלא שגזר הדין בעניינו ניתן רק בינואר 2016, ולאחר שכבר הוגש כתוב-האישום נשוא הדין. בנסיבות הללו לא ניתן לומר כי העונש שנגזר על הנאשם לא הרתיעו, שכן העונש נגזר לאחר ביצוע העבירות נשוא הדין.

עוד יצא חוץ נגד התרשומות וקביעת שירות המבחן כי העבירות בוצעו למען בצע כסף, וטען כי סכום זהו של כמה מאות שקליםים, שקיבל הנאשם בתמורה להעברת המיללים הזרים ומילויים, כפי המפורט בכתב האישום, לא יכול שייחס בצע כסף. זאת ועוד, בהתחשב בהוצאות שהוא לנאים בפעולותיו מול הסוכן בדמות שעות העבודה, הפעלת המיללת והגז שסיפק, בוודאי שלא ניתן לטעון כי בבסיס העבירות עמד מנייע של רוח כספי ממשמעות.

ב"כ הנאשם ביקש להציג את הודהה הנאים, לקיחת האחריות והחסכו המשמעותי בזמן שיפוטו. עוד תיאחס לגלו, לעובדה כי עובד כדי בתחום הגז מעליה מ-30 שנה, והסתמכותו הנווכחית הינה בגדר מעידה שבאה לעולם אר ורך בעטיה של פועלות הרשות שהפעילה את הסוכן שהדיחו ופיתחה אותו לבצע את העבירות.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לעובדה כי הליך שהתנהל נגדי נאים אחר, שהואים גם הוא בעקבות פעילותו אותן סוכן, בת"פ 12-15 30639 בענין מדינת ישראל נ' גזאל בע"מ ואח' (להלן: "ענין גזאל") הסתיים, בהסכמה המאשימה, תוך מניעה מהרשעתו של מנהל אותה חברה.

בעניין זה הדגיש כי הנאשם 2 באותו כתב אישום, שהיה מנכ"ל חברת הגז "גזאל בע"מ", פעל מול הסוכן ובין יתר מעשי, מילא עבור הסוכן מילוי גפ"ם שיש עליהם סימון של ספק אחר ושיווק אותם לסוכן. אותו נאים הודה בדיק באותן עבירות בהן הודה הנאשם שבפנינו, בהסכמה המאשימה, במסגרת הסדר טיעון, הסתיים ענינו תוך ימנוע מהרשעתו.

מכל האמור, בכלל השיקולים סבירו ב"כ הנאשם כי יש לשים את עניינו של הנאשם שבפנינו תוך ביטול הרשעתו. לחילופין עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מתון בדמות מאסר על תנאי וקנס כספי.

ה הנאשם בדבריו האחרון הביע חרטה וצער על מעשיו. הנאשם הוסיף כי מקבל על עצמו אחריות מלאה לביצוע העבירות, כי למד את הליך והסיק את המסקנות המתבקשות, באופן שאין סיכוי להישנות המעשים.

ה הנאשם הדגיש את הנזקים שנגרמו לו, במהלך השנה האחרונות בגין הסתמכותו בפלילים, לרבות במישור הכלכלי, האיש והבריאות.

דין והכרעה

אדון תחילה בשאלת, האם יש מקום לבטל הרשות הנאשם במקרה שבפני.

הכל הוא כי משקיע בית המשפט כי הנאשם ביצע עבירה, שומה על בית המשפט להרשיעו בדיון, זאת כדי למש את האינטרס הציבורי באכפת הדיון, ולאחר מכן הרתעת היחיד והרבבים והגמול, שהם עקרונות מרכזיים בתורת הענישה.

בית המשפט הוסמן להימנע מהרשעה רק באותו מקרים בהם אין הילמה בין חומרת העבירה בהתאם לנسبותיה

ה konkretiyot, liben ha-halchot shish la-harsha ul ha-individuel.

וכך סוכמה ההלכה בע"פ 2083/96 כתב נ' מד"י (להלן: "הלכת כתב"):

" **הכלל הוא שיש להרשי נאשם שעבר עבירה, וכי שטוען את הפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיעור השיקום גוררים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי.**"

באוטו פסק דין התווה בית המשפט העליון שני תנאים מצטברים שבתקיימם ניתן לבטל הרשעה או להימנע ממנה. על פי קביעת כב' השופטת דורנה:

"**הימנעות מהרשעה אפשרית אפילו במקרה השני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ושנייה, סוג העבירה מאפשר לו יותר בנסיבות המקרה המסייעים על הרשעה, מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים המפורטים לעיל.**"

וכך התווה איזון האינטרסים בין הציבור לבין הפרט - הנאשם בע"פ 2669/00 מד"י נ' פלוני:

"....**נדרש איזון שיקולים, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. בראייה כוללת משקל מן הצד אחד, הצורך במיצויו של ההליך הפלילי בדרך של הרשות העבריין, כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף, ככל שחווארת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוררים.**

כנגד השיקול הציבורי, משקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרתו זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם - טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מן הרשעה.

באשר לנאים בגין, במאזן השיקולים האמור, גורר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ווצאות דופן ביותר, תצדקה סטייה מיצוי הדין בדרך של הרשות העבריין.

במקרה דן משהגנוו כדי יישום אמות המידה הנזכרות בנוגע לאפשרות הימנעות מהרשעה ביחס לנאים, וסקול הטעמים הנוגעים למוחות המעשים שבביצועם הודה, מחד, אל מול נסיבותיו האישיות, מאידך, המסקנה אינה כיידה של הcpf התומכת בהרשעה - על העלונה, ומשכך נחה דעתו כי יש להותר את הרשות הנאשם בעינה.

לא ניתן לומר כי המקרה הנדון מצדיק ביטול הרשעה, בשים לב לטיב העבירות שאין עבירות קלות ערך כלל ועיקר, ודומה כי האינטרס האישי של הנאשם נסוג מפני האינטרס הציבורי במקרה דן.

כמו כן, סבורני כי אין עסקין במקרה כה יוצא דופן בו עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של הרשעה הפלילית בנאים לבין תועלתה של הרשות לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

המעשים בהם הודה הנאשם הם חמורים, שעה שייצרו הם סיכון פוטנציאלי לפגיעה בח'י אדם מתוך מניע כלכלי ותוק אדישות לסיכון האמור. עיון בעבודות כתב האישום מעלה כי בשלוש הדימויות שונות ביצע הנאשם עבירות הקשורות בגז, כשהחומרה מבינה עניינה مليוי גז במקל' גז זרים באמצעות אביזר מאולתר שחוור לሚכליות החברה ושיווק המיכלים המלאים בגין הסוכן המשפטתי לצורך הפטתם.

ה הנאשם בהתקשרו עם הסוכן המשפטתי, אפשר לסוכן להגיע למיחסן החברה, אפשר לו להכנס עם רכבו, המונע בבניין למיחסן החברה, סיפק לסוכן מיכלים זרים ואפשר הסעת המיכלים בידיעה שהסוכן מובילם ברכב שאינו מיועד להובלת מיכלי גפ"מ, אינו מורה לכך וחסר את אמצעי הבטיחות הנדרשים. חמור מזאת, הנאשם מכיר לסוכן גפ"מ מבלי שהסוכן הציג בפניו אישור בדבר היוטו ספק גז, מילא עבورو גז בחלק מהמיכלים באופן פירטי באמצעות אביזר מאולתר, ואפשר הסעת המיכלים המלאים בגין, ברכב הסוכן, כאשר המיכלים מונחים בתא המטען במצב שכיבה ואין קשוריהם ומהודוקים לדופן הרכב.

בנסיבות הללו, לא יכול להיות חולק על חומרתן של העבירות ועל העובדה כי התנהגותו של הנאשם חשפה אותו, את עובדי החברה, את הסוכן ואת הציבור בכללו לסייע של ממש ופגיעה בגוף וברכוש.

Hebrites מסוג זה מחייבות ענישה הולמת, אשר יהא בה אף כדי להلوم את האינטרסים הציבוריים של גמול, הליימה והרתעה, תוך מתן ביטוי לצורך בהרתעת הנאשם והכלל.

על אף העובדה כי מעשיו של הנאשם נעשו בעקבות פניות הסוכן אליו וביזמת הסוכן, אין ספק שה הנאשם היה חוליה מרכזית ביצוע העבירות, ושחקן משמעותי במחזה הפלילי שנגלה לעינינו. משכך, במשעו פגע הנאשם בערכים המוגנים שהינם הגנה ושמירה על בטיחון הציבור, שלוונו ובריאותו, וערך קדחת החיים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הינה ממשותית, מוחשית וממשית, גם שאינה עולה כדי רף עליון של חומרה.

הعبירות בהן הורשע הנאשם והמסוכנות הנש��פת מהן מחייבות הטלת ענישה ממשית ומוחשית, שכן מדיניות סלחנית (בWOODAI צדו שמאפשרת סיום ההליך תוך המנעوت מהרשעה) צזו שהיתה נהוגה עד לפני מספר שנים, הוכחה כבלתי אפקטיבית.

הعبירות מסוג זה יש לנקט מדיניות ענישה מחמירה העולה בקנה אחד עם עקרון הליימה והרתעה, תוך מתן ביטוי לצורך בהרתעת הנאשם והכלל.

זאת ועוד, בוחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות מלמדת כי אין מדובר בעבירות שנעברו באופן ספונטני /או ללא מחשבה תחילה /או ללא תכנון, ההיפך הוא הנכון.

בנוספ', אין מדובר בעבירות שנעברו באופן חד-פעמי.

כמו כן, לטעמי, אין זה מקרה בו עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חומרתן של העבירות לבין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעה.

בבקשר זה אזכיר בראש ובראשונה כי לחובת הנאשם רשומה זה מכבר הרשעה קודמת.

שנית, שירות המבחן אינו בא בהמלצתה להמנעות מהרשעה בעניינו של הנאשם. הנאשם לא נמצא כמי שמתאים לנטייב הטיפולי שיקומי, והערכתה שירות המבחן בעניינו היא כי קיים סיכון להישנות עבירות, לאור הנטייה להפחית מחומרת מעשייו והיותו מרכז בעצמו ובצרכו.

שלישית, לא מצאתי כי הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה יפגע פגיעה **חמורה** בשיקומו.

הנאשם לא הציג כל אישור או מסמך המעיד על פגיעה קונקרטית ו/או על פגיעה עתידית אפשרית בעיסוקו, לא בפני השירות המבחן ולא בפני בית המשפט בשלב הטיעונים לעונש, אף לא טען כל טענה בעל-פה בעניין זה.

על פי פסיקת בית המשפט העליון יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא **"לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכוי שיקומו"** ולבסם טענות אלה בתשתיית ראייתית מתאימה (בע"פ 2180/14 שמוali נ' מד"י; בע"פ 1439/13 קשת נ' מד"י; בע"פ 14/14 7224 פרנסקי נ' מד"י).

החוoba להצביע על קיומו של נזק קונקרטי מתישבת עם אופיו המצוומצם של החרג שעניינו הימנעות מהרשעה ו/או ביטולה.

אימוץ עמדתה של ההגנה, חרף העדרו של נזק קונקרטי חמוץ, עלול להוביל לסתיטה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של החרג.

בהדרה של פגעה קשה וקונקרטית בסיכוי שיקומו של הנאשם במקורה דן, אין להעדיף את נסיבותו האישיות של הנאשם על פני האינטרסים הציבוריים, ואין עליה שבדין להמנעות מהרשעה.

אשר לעובדה כי עניינו של מעורב אחר בפרשא הסטיים במסגרת הסדר טיעון סגור, בהסכמה המאשימה, תוך הימנעות מהרשעתו אותו הנאשם. בהקשר זה ייאמר כי השיקולים העומדים בבסיס הסדרי טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקולי הענישה אותם נועד תיקון 113 להסדר.

מדובר בשתי מערכות שיקולים שונות העשוית להוביל, במקרים מסוימים, מסקנות שונות באשר לעונש הראוי.

מכל מקום, בעניינו טענה המאשימה כי בבסיס הסדר הטיעון אליו הגיעו בעניינו של الآخر עמדו שורת שיקולים הנוגעים בין היתר למידת אשמו של אותו הנאשם ולקיים ראייתים שהתגלו בעניינו. משכך אין לגזר גזירה שווה מגזר הדין בעניין מנכ"ל חברת "ג-גל" לעניין הנאשם שבפני.

מכל האמור העתירה לביטול הרשעה נדחית.

אינני מתעלמת ממכלול השיקולים העומדים לזכות הנאשם, הן מבחינת רתימתו לביצוע העבירות ע"י הסוכן, הן מבחינת העובדה כי מזה 30 שנה עוסק כדין בתחום הגז, הן מהעובדה כי הודה במינויו לו, לך אחריות והביע חרטה והן מהמדובר לו ולחברה עד כה, אך אלה יעדדו לזכות הנאשם בגזירת דין ואין בהם כדי להצדיק ביטול הרשעתו.

כמציאות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בנסיבות מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצוע הנאשם, ובהתאם לעקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירה של שימוש פחזי בחומר דליק, הינו הגנה ושמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, וערך קדושת החיים.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשותית, מוחשית וממשית, גם שאינה עולה כדי רף חומרה עליון.

במעשיו יצר הנאשם סיכון פוטנציאלי לפגיעה בחיה אדם מתוך מניע כלכלי של רוח כספי ותוך אידישות לסיכון האמור.

לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם שב ובעצם את העבירות פעם אחר פעם, כשבפעם אחרת מילא גפ"מ במיכלים זרים, באמצעות אביזר מאולתר שחויב למיכלית, וספק את המיכלים המלאים גז לסוכן שלא החזיק ברישוי ספק גז ושינוו אותם ברכבו בצורה מסוכנת.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה כי בכל הנוגע לאישומים הראשונים והשני מדובר בעבירות שעוניין נוגע בין-היתר להחזקה וסחר שלא כדין במיכלים זרים בין הנאשם לסוכן, מיכלים שאין מחלוקת כי היו ריקים מгаз. עובדה שיש בה כדי למתן במשמעותו את חומרת העבירות ולהפחית את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים.

בת"פ 10-10-46980 (שלום כפר-סבא) בעניין **מד"י נ' אובי גז בע"מ** (להלן: "**ענין אובי גז**") התייחס כב' השופט פריס למידת הסכנה הנובעת מעבירות שעוניין הולכת מיכלי גז זרים, וכך קבע:

"**תחיליה** יאמר כי התרשםתו שלידין של רשות אכיפת חוקי הגז השונים, האיסור על הובלת מיכלים זרים, הלכה למעשה אינה נוגע להיבטים בטיחותיים של ההובלה. הראיה המרכזית לכך הינה שההרשויות התקiro במקומות מסוימים, שאינם חופפים באופן מלא למקרה שבפני כמפורט בהכרעת הדיון, לחבות גז להוביל מיכלים זרים. כאמור, עניינו לא דבר בהובלה מותרת על פי אותו נוהל, להערכת ולמעשה של הרשות, אך עדין מדובר בהובלת מיכלים זרים בשני המקדים, כך שם מותר במסגרת הנוהל לעשות כן, הרי שהדבר מראה שניתן לבצע הובלה ללא כל סכנה בטיחותית.

בעניינו, מדובר במקרה בהיבט שונה מאשר אסורה, אך לא בהיבט של בטוח ולא בטוח. מסתבר כי הנאים לא הובילו את המיכלים הזרים מלוקחות לספקי הגז שלהם שייכים למיכלים הזרים, אלא שמדובר במיכלים שנצטברו והוחזקו במקום עסקה של הנואמת, שם הובילו למספר עדדים שם המתינו להם מתווכים שאמורים היו להעביר את המיכלים הזרים לידי הספקים שלהם שייכים למיכלים, ובתמורה להעביר לידי הנאים מיכלים של הנאים.

noch מאפיינים אלה של העבירה, נראה שמדובר בנושא של אי סדרים בלבד. אין בכך להקל ראש, אך

נכודת מוצא לעניין העונש אין לראות את המקרה כמקרה מסוכן, אלא במקרה שהורג כמעט מקרה שבו היה משולם קנס במסגרת חוק העבירות המנהליות".

domini כי דברי כב' השופט פריס יפים בחלוקת ובנסיבות המתבקשת גם לעניינו.

עם זאת, ובהבדל **מעניין אובק גז**, בעניינו לא ניתן להタルם מהעובדה כי מעבר להחזקת ולסחר במיכלים הזרים, באישומים 1 ו-2, הפר הנאשם בנוסף את סטנדרט הזהירות והבטיחות בכך שאפשר לרכבו של הסוכן המונע בבענין להכנס למחסן הגז, וספק את המיכלים לסוכן המשטרתי, שאינו מוכר כספק גז, במידעה שהם מובלים ברכב שאינו מיועד ואינו מושך להובלות מיכלים, ובצורה שאינה בטיחותית.

עוד יש לנקח בחשבון בקביעת המתחם את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות לאחר שקיבל עידוד אקטיבי מצד הסוכן לביצוע העבירות.

לענין זה אפנה לעדות הסוכן, אשר אישר במשפטו, הן בחקירותו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, כי כאשר פנה לראשונה לנאשם ביום 19.8.15 וביום 25.8.15 בהצעה עסקית לkeys מיכלי גז, השיב הנאשם בשלילה, וכי שטייר זאת הסוכן במילויו: "**איציק אמר לי שחייב על זה כל הלילה והחליט לא להכנס לזה. שאלתי אותו אם יש בעיה, איציק אמר שאין בעיה אבל הוא סיים עם זה ולא רוצה לחזור לזה וזה לא מתאים לו**" (ת/4 ש' 11-8; פרוטו' עמ' 21 ש' 11-9).

חרף סירובו הנחרץ של הנאשם, הסוכן, בהוראת מפעיליו, לא הרפה מהנאשם ובחולף 3 חודשים, ביום 10.11.15, פנה שוב לנאשם, הפעם בהצעה להחליף מיכלים ריקים, באופן שלידי הנאשם יוחזרו מיכלים הנושאים את שם החברה ושיכים לחברה, ולידי הסוכן יועברו בתמורה מיכלים זרים המוחזקים בידי החברה. בנסיבות הללו, לא עמד הנאשם ביפויי הגדל לקלח חזרה לידי מיכלים שהינם רכוש החברה אותה הוא מנהל, ומכאן התפתח הקשר בין לביון הסוכן שהוביל בסופו של יום לביצוע העבירות.

בהקשר זה יאמר כי איני סבורה כי צודקת ההגנה בטעינה לפיהם מעורבות הרשות בביצוע העבירות ב מקרה דנן, ע"י עידודה האקטיבי לביצוע העבירות מטעם לנאשם טענת הגנה מן הצדקה, שיש בה כדי להצדיק המנעות מהרשעת הנאשם. יחד עם זאת, בהחלט יתכן שיש באותה מעורבות אקטיבית כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם בעניינו, שכן יש בה כדי להשפיע על מידת אשמו של הנאשם ולמתנה במשהו.

כן יש לנקח בחשבון בקביעת המתחם את העובדה כי בעניינו אין מדובר בהפרת סטנדרט הבטיחות, תוך שימוש פיראטי. בז'ן, שכן החברה אותה ניהל הנאשם החזיקה ברישיון ספק גז ובהיתר להפעלת מחסן גז.

אשר לנזק שנגרם או עלול היה להגרם כתוצאה מביצוע העבירות - לא ניתן לחלק על כך שהعبירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות שהשיקול שעומד בסיסן הוא בטיחותי. התנהגותו של הנאשם חשפה אותו, את שאר המעורבים בביצוע העבירות ואת הציבור בכללו לסייען של ממש ולפגיעה בגוף וברכוש.

בעניינו, מולאו מיכלים בgef"מ באמצעות אביער מאולתר, סופקו למי שאינו מושך, העמסו בשכיבה ברכב שאינו מיועד

ומורשה להוביל מיכלים ושונוו באמצעותו הרכב, והכל שלא בהתאם לסטנדרט הבטיחות הנדרש.

בנסיבות הללו התקיים פוטנציאל להתקחות שאילו היה מתmesh, היה מביא לתוצאות קשות ברכוש ובנפש. למרבה המזל, מדובר אمنם בפוטנציאל שלא התmesh, אך אין בכך כדי לאין את חומרת המעשים ואת הנזק שבביצועם.

בנסיבות הללו, יש טעם בדברי המשימה, כי העברות בהן הורשע הנאשם והמסוכנות הנשקפת מהן מחיבות הטלת עונשה ממשית, מוחשית וכואבת, שכן מדיניות סלחנית שכוללת עונשים מתונים, כפי זו שהיתה נהוגה עד לפני מספר שנים, הוכחה כבלתי אפקטיבית. לפיקר, גובשה בשנים האחרונות מדיניות עונשה חמירה יותר, העולה בקנה אחד עם עקרון הילמה והצורך בהרתעת היחיד והרבבים, שיש בה כדי לתת מענה לתופעת העיסוק ללא בטיחותי בגין והמחיר שהציבור עשוי לשלם בגין, לרבות בחו"ל אדם. צזו הנזונות ביתוי ממשי לערך החברתי המרכזי של הגנה של שלנום ובطنחונו של הציבור.

במספר החלטות אישר בית המשפט העליון עונשי מאסר לריצוי בפועל שנגזרו על נאים שהורשו בעבירות נשוא הדין, תוך שהטעים כי השינוי במדיניות העונשה בעבירות אלו הוא ראוי, וזאת בשים לב לעובדה כי מדובר בעבירות קשות, הטומנות בחובן פוטנציאלי לגרימת נזק משמעותי כדי סיכון חי אדם ממש, והוסיף כי דומה שהמדיניות שהיתה קיימת בעבר, לא הייתה בה ממש רתעה ולא היה בה ליתן ביתוי לערכים המוגנים (ר' [רע"פ 15/46 גיל אקנין נ' מד"י; רע"פ 15/7491 מוחמד גבר ואח' נ' מד"י](#)).

מדיניות העונשה בעבירות הורשע הנאשם מתחשבה לצורך להרתיע את העוסקים בתחום הגז מליצור מצבי סיכון, תוך העדפת האינטנס הפרטני על אינטנס הכללי, ולהעיבר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחו"ל יזכה לתגובה עונשתית הולמת.

בחינת מדיניות העונשה הנוגגת מעלה כי עבירות מסווג זה נושאות ביום לצידן עונשי מאסר בפועל לצד עונשה צופה פנו עתיד ועונשה כלכלית, מחמת הכוונה בהחמרה בעונשת עבריני גז (ר' [ת"פ 13-01-19953 נ' עובדיה; ת"פ 12-01-12 מד"י נ' דודיד; ת"פ 13-01-60838 נ' אל טורי; רע"פ 15/7491 מוחמד גבר ואח' נ' מד"י](#)).

יחד עם זאת, חשוב לשוב ולהציג כי בהבדל מעוניינים של כל פסקי הדין המפורטים לעיל, שם נדון עניינים של נאים שעסוקו באופן פיראטי בגין, במקרה דין אין חולק כי הנאשם היה בעלייה של חברה שהחזיקה כדין בירישון ספק גז.

מדובר בהבדל מהותי, אשר בעטו הסכמה גם התביעה, בטיעוניה לעונש, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניינו מתחילה בעונש צופה פנו עתיד בדמות מאסר על תנאי.

מכל האמור ובשים לב למכלול הנסיבות בעניינו, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, אשר יש לראות בהן מסכת עובדתית אחת רצופה, שהיא פרי תוכנית עברית אחת, נუ בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

במקרה דין, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם לחומרה או לロー.

בגזרת העונש ההולם את מעשי הנאשם שיבפני, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות אשר אין קשרות ביצוע העבירות.

במסגרת זו, מן הרואין לחתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** אין ספק כי הטלת עונש מאסר, ولو לRICTCI בדרכו של עבירות שירות, יפגע בנאשם, באופן שינתק אותו ממעגל העבודה ומשגרת חייו.

ב. **נטילת האחוריות של הנאשם על מעשיו;** כאמור, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, הודיה המלמדת נטילת אחוריות והבנת הפסול שבמעשו, ואשר לצד זאת היה בה חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם;** הנאשם יליד שנת 1958 ולחובתו הרשעה קודמת אחת מינואר 2016 בגין עבירות של אספהות גפ"מ למתקן מסוכן ואי בדיקת מתkan גז טרם הספקת גז, בשנת 2012, בגין נזון לעונש של קנס והתחייבות.

עbero של הנאשם מלמד כי אין זו הפעם הראשונה בה מבצע הנאשם עבירות הקשורות בתחום UISOKO בגז. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בהרשעה אחת בלבד לאורך 30 שנות UISOKO בגז וכי בשם לב לעונש המתו שגוצר עליו בינוי, דומה כי לא מדובר בעבירות קשות וחמורות במיוחד. לדברי ב"כ הנאשם, שלא נסתרו ע"י המאשימה, עניינה של אותה הרשעה בהפרות טכניות בלבד התקנות.

לזכות הנאשם בגזרת הדין זkpfti בנוסף את ההודיה, גילו המתקדם, העבדה כי בגין האירועים נעצר למספר ימים ובמה שוחרר בתנאים מגבלים שכלי, בין היתר, הרחקה ממחסן הגז. עוד לקחתי בחשבון את הנזק הכלכלי המשמעותי שנגרם לנאשם ולחברה כתוצאה מהסתבכותו באירועים נשוא כתוב האישום, צווי הסגירה הממושכים שהוצאו למיחסן החברה, תפיסת המילכית לתקופה, שיבוש הפעולות השוטפת של החברה ופגיעה תדמיתית.

בנסיבות הללו אף יצאתי מננקודת הנחה לפיה הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, תוך שהמחירים ששילמו הוא והחברה בגין מעורבותם בעיסוק לא בטיחותי בגין המיחסו לו את חומרת העבירות והציבו בפניו קו גבול ברור ומוחשי.

עוד לקחתי בחשבון את העבדה כי מהראיות שהובאו לפני (עדות הסוכן) עליה מפורשות כי הסוכן בעניינו עודד עידוד אקטיבי של ממש את הנאשם למבצע העבירות.

במכלול הנسبות המפורטות, בחרתי שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהסתפק בעניינו בעונש המצרי ברגע התחthon של מתחם העונש ההולם בדמות מאסר על תנאי ולצדכו ענישה כלכלית ממשמעותית.

סוף דבר

מכל האמור ולאחר שקלתי את כל השיקולים הضرריים לעניין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא שלא עבר במשך 3 שנים מהיום על איזו מן העבירות בהן הורשע.

ב. קנס כספי בסך 15,000 ₪ או 3 חודשים מאסר תמורה.

הकנס ישולם עד לא יותר מיום 1.2.17.

ניתן צו כללי למומצאים, לשיקול דעת הקצין הממונה או הרשות המוסכמת בכל הנוגע למיכלי הגפ"ם והטיפול בהם בהתאם להוראות החוק והדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המצוירות תשליך העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ז, 12/01/2017 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלד על ידי חוויה ניר